

kunne betale sig, betale for dem, der telegraferer paa Linier, som ikke kunne betale sig. Staten har i de senere Aar mere og mere fulgt den Vej at anlægge Linier og oprette Stationer paa Strækninger og Steder, hvor man forud kan sige sig selv, at de ikke ville kunne betale sig, og der er atter iaar Forslag til det Samme. Seg billigere fuldstændig, at man er gaaet denne Vej, og det er mit Ønske, at man vil gaa videre frem ad den, om end jevnt og succesfult. Det er noget Sigtende, man har gjort ved Jernbanerne; heller ikke der har man spurgt, om de kunde betale sig, men man har anlagt dem paa Steder, hvor man forud kunde sige sig selv, at der ikke var nogen Udsigt til, at de, endog i en fjern Fremtid, kunde betale sig. Men for disse Liniers og disse Stationers Drift kan det dog ikke være Meningen at lade dem, som telegraferer paa de Linier, der kunne betale sig, betale for de andre, det kan dog ikke være rigtigt. Disse Linier og Stationer, som ikke kunne betale sig, blive anlagte, fordi det betragtes som en Statsopgave at anlægge dem, og derfor bør ogsaa Staten bære Udgiften. I det Hele taget tror jeg, at, naar man ser hen til den Maade, hvorpaa Staten stiller sig til Jernbaneanseet og de fleste andre Samsfundsopgaver, saa kan Staten ikke konsekvent sige, at Post- og Telegrafvæsenet skal bære sig selv, man kan godt sige, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde bringe det dertil, ligesom vi alle maa sige, at det vilde være ønskeligt, om man kunde bringe det dertil, at Jernbanerne kunde bære sig selv; men at opstille det som en Fordring og at ville hvert Aar paa Finantsloven søge at tilveiebringe dette Maal, kan ikke siges at være rigtigt fra Statens Standpunkt. Det var efter Folkethingets Initiativ, i alt Fald efter Folkethingets Opfordring, at Telegramtaxten for en Del Aar siden blev nedsat fra 2 Mk. til 50 Ore pr. 20 Ord samtidig med Møntforandringen, og jeg kan ikke lantage, at Folkethinget nu vil gaa tilbage til en Taxt, der omtrent svarer til den, man dengang gik bort fra. Naar der nu er Spørgsmaal om, paa Grundlag af den nuværende Indtægt, uden at søge at faae den forøget eller forringet, at sætte en Taxt, saa tror jeg, at det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Ordfører og mig, vil omtrent træffe det Rette. Dette støtter jeg ikke paa noget løst Skjøn, men jeg støtter det paa, hvad den høitærede Minister selv har meddelt dels i Anmærningerne og dels i Udvalget. Af Anmærningerne ser man jo, at man paaregner, at Gjennemsnittet af Ordantallet ikke vil blive høiere end 14—15 Ord, og i Udvalget har den høitærede Minister sagt, at det maasse vilde blive noget lavere — det staar iøvrigt ogsaa i Anmærningerne — men dog i alt Fald ikke meget lavere. Det Forslag, vi have tilladt os at stille, vil bringe det dertil, at Gjennemsnitsindtægten af, hvad der nu kaldes

enkelte Telegrammer, vil blive 50 Ore. Naar den ærede Minister sagde, at Grundtaxten burde idetmindste være 30 Ore og ikke 25 Ore, da tror jeg ikke, at den meget ærede Minister har Net i, hvad han motiverede det med, at det var den Bestofning, Telegrafvæsenet har ved ethvert Telegram. Thi se vi hen til et aldeles tilsvarende Forhold paa Postvæsenets Omraade, saa er jo Taxten for Gyresbreve 24 Ore altsaa paa det Nærmeste 25 Ore, og det Arbejde, som Postvæsenet har med et Gyresbrev, kan vel omtrent sammenstilles med det Arbejde, Telegrafvæsenet har med et Telegram, bortset fra dets Længde. Naar vi fremdeles se hen til, at i vore Nabolande er nu allerede indført Delingen af Taxten i en Grundtaxt og Ordtaxt, og vi nu tænke at indføre det Samme for de mellemrigste Telegrammers Bedkommende, er jo deri ogsaa en forøget Opfordring til at søge at faae det indført for de indenrigste Telegrammers Bedkommende. Det har nylig staaet i Bladene, at der med Sverrig og Norge er truffet Aftale om, at Taxten for mellemrigste Telegrammer skal til Sverrig være en Grundtaxt af 50 Ore og Ordtaxt af 10 Ore eller for Sundtelegraferingen 5 Ore og til Norge en Grundtaxt af 1 Kr. samt en Ordtaxt af 10 Ore. Se vi nu hen til Sverrig, som ligger os nærmest og kommer os mest ved, hvad Telegrafering angaar, finde vi jo der, at Grundtaxten er sat til 50 Ore. Det er 25 Ore til hver af Staterne. For mellemrigst Telegraferings Bedkommende med Sverrig nytes Regjeringen altsaa med en Grundtaxt af 25 Ore, men hvorfor nu ikke ogsaa nytes med den i Indlandet? Seg vil derfor tillade mig at opfordre det ærede Folkething til at foretrække det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) tilligemed mig, om at gaa over til den dobbelte Taxt, men saaledes, at der ikke derved fremkommer nogen Forhøjelse eller Forringelse i Indtægten. Dersom Folkethinget giver det tilfjende ved sin Afstemning, tror jeg ikke, at den meget ærede Minister vil kunne have nogen saa afgjørende Betænkning, at han ikke skulde gaa ind derpaa, skjøndt han har erklæret, at, naar han ikke kan faae sit Forslag, der vil medføre en overordentlig betydelig Forøgelse af Indtægten, vedtaget, vil han foretrække at blive staaende ved det Bestaaende. Selvsjælgelig maa jeg, naar jeg har Valget mellem Regjeringens Forslag og det Bestaaende, ogsaa foretrække det Bestaaende. — Hvad § 19 angaar, skal jeg kun tillade mig at sige et Par Ord om de Forslag under Nr. 38 og 39, som handle om Tilfud til det danske Hedeselskab til Fremme af Haveanlæg, og om Understøttelse til Husmandsønners Oplæring i Havebrug. Det glæder mig, at den meget ærede Minister har kunnet tiltræde disse 2 Forslag og særlig det første af dem. Seg maa tilstaa, at jeg nærede Betænkning i saa Henseende, og derfor